Beck Tamás

Az árnyék súlya

PRÓZA - LXII. évfolyam, 34. szám, 2018. augusztus 24.

Vera falujában mindenki félt valamitől. Az alvégi erdőből telente rendszeresen aprófát csenő Maklári és családja például az antantszíjtól. A hipochonder Illés Attila, aki lábon kihordott többek között egy veszettséget és egy hasnyálmirigyrákot, a hófehér orvosi köpenytől. Ami Verát illeti… nos, ő a magánytól félt. De nagyon. Édes szülei korán elhaltak, a mostohák pedig nem nagyon ajnározták. Vera világgá menési kísérletei általában a gyermekpszichiátrián értek véget. A makrancos lány nem értette, a doktor bácsik miért rajzoltatják le vele huszonötödször is a családját, miért biggyesztenek minden magyarázat nélkül minduntalan sorszámokat az anya- és apafigura fölé. Minden alkalommal, amikor hazajött a kórházból, Vera átmenetileg több figyelmet kapott az őt körülvevő ismerős idegenektől. Hiába. Nem válaszolt a hogylétét firtató, erőltetetten negédes kérdésekre.